

Μουσικό Αφιέρωμα



Μίμης Πλέσσας

Μάθημα Μουσικής

1. ΔΩΔΕΚΑ ΜΑΝΤΟΛΙΝΑ

Θα πάρω δώδεκα παιδιά,
δώδεκα παιδιά, δώδεκα μαντολίνα
να τα πληρώνω μάτια μου,
μάτια μου, για σένα με το μήνα

Τα έξι κάθε πρωινό, να σε γλυκοξυπνάνε
(και τ' άλλα κάθε δειλινό
από τη γη ως τον ουρανό, σεργιάνι να σε πάνε) x2

Θα σπάσω τους καθρέφτες σου
καθρέφτες σου, σαραντα-δυό κομμάτια
να βλέπεις να χτενίζεσαι
χτενίζεσαι, μες στα δικά μου μάτια

Τ' αποχτενίδια θα κρατώ που πέφτουν στην ποδιά σου
(και θα τα κάνω αγάπη μου, μαλαματένιο φυλαχτό,
να δέσω την καρδιά σου) x2

Σάββας Μπαλτήρας - Εκπαιδευτικός Μουσικής

2. ΒΡΕΧΕΙ ΠΑΛΙ ΑΠΟΨΕ

Βρέχει πάλι απόψε στα σπιτάκια τα φτωχά
κι όμως στη δική σου τη γωνιά είναι ζεστά,
έχεις λησμονήσει την αγάπη την παλιά,
βρέχει πάλι απόψε στη μικρή τη γειτονιά

Κάποιος περνάει, απ' το σπίτι σου μπροστά
στέκει και κλαίει στη γωνιά
έχεις στο στήθος, της αγάπης τη φωτιά
στα χείλη του τη παγωνιά

Έλαμπες σαν άστρο στη μικρή σου στην αυλή
κι ήσουν για τ' αγόρια μια ολόγλυκια πληγή,
τώρα το σκοτάδι πέφτει αργά στη γειτονιά
έχεις λησμονήσει την αγάπη την παλιά

3. ΓΕΛΑΓΕ Η ΜΑΡΙΑ

Κύλαγε το τσέρκι στην οδό Φυλής
άστραφτε στον ήλιο κάποια τζαμαρία
άρπαζες την πέτρα δίχως να σκεφτείς
τίναζες το χέρι κάτω η τζαμαρία
γέλαγε η Μαρία η Μαρία

Κόβαμε διχάλες απ' τη μυγδαλιά
είχαμε ρημάξει τη φτωχή πλατεία
έβαζες σημάδι γλόμπους και πουλιά
και του κυρ Αλέκου τη χοντρή κυρία
γέλαγε η Μαρία η Μαρία

Πάνω στο πατίνι με τα ρουλεμάν
τρέλαινες τον κόσμο απ' τη φασαρία
κι οι νοικοκυραίοι φώναζαν αμάν
λέγαν θα καλέσουν την αστυνομία
γέλαγε η Μαρία η Μαρία

4. ΤΡΕΧΑΝΤΗΡΙ Θ' ΑΡΜΑΤΩΣΩ

Τρεχαντήρι Θ' αρματώσω με τιμόνι και πανιά
να σε πάρω και να πάμε στου Γαρμπή τη γειτονιά

Να γυρίσουμε παρέα στου νοτιά τον καφενέ
να τα πιούμε στην αγάπη κι όλα ρεφενέ

Κι αν ο έρωτας με δέσει και βρεθούμε αγκαλιά
Πρόσεξε να μην μας πιάσει το μελτέμι του βοριά.

5. Η ΜΥΡΣΙΝΗ ΒΑΖΕΙ Τ' ΑΣΤΡΑ

Η Μυρσίνη βάζει τ' άσπρα και γιομίζ' η γειτονιά
τριανταφυλλάκια κι άσπρα κι ανοιξιάτικα κλωνιά
(Η Μυρσίνη τ' άσπρα βάζει, άσπρο κρίνο στο περβάζι
και μεθάει η γειτονιά.)x2

Να 'χα λέει ένα βαρκάκι, με πανάκι σταυρωτό
και με σένα Μυρσινάκι, μια βραδιά να ξανοιχτώ
(Στου πελάου τα μονοπάτια, μαύρα όμορφα μου μάτια
που μπροστά σας ξενυχτώ)x2

Μα δεν έχω τη βαρκούλα, να σε κλέψω μια βραδιά
έχω μόνο μια καρδούλα, πικραμένη και βαριά
(Και τη ρίχνω στο περβάζι, μπας και δεις ότι σπαράζει
να μου γιάνεις την καρδιά) x2

6. ΣΑΝ ΞΗΜΕΡΩΝΕΙ ΚΥΡΙΑΚΗ

Σαν ξημερώνει Κυριακή,
το σπίτι μου με χάνει
(μπαίνω στ' αμάξι δεν αργώ,
παίρνω δρόμο και τραβώ
το ρίχνω στο σεργιάνι) x2
(Λα λα λα... λα λα λα) x2

Έλα μαζί μου μια γιορτή,
μια μέρα πού `ναι σχόλη
(για να μας δούνε αγκαλιά,
να με πνίγεις στα φιλιά
και να ζηλεύουν όλοι) x2
(Λα λα λα... λα λα λα) x2

7. ΞΗΜΕΡΩΝΕΙ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ο παλιός φωνόγραφος, πάνω στο τραπέζι
άρχισε να παίζει, μες στη σιγαλιά
κι η καρδιά σου έλιωσε κι έγινε ένα δάκρυ
στων ματιών την άκρη, σα ροδοσταλιά

Ξημερώνει Κυριακή, μη μου λυπάσαι
είναι όμορφη, όμορφη η ζωή, να το θυμάσαι
μη μου λυπάσαι, να το θυμάσαι

Ο παλιός φωνόγραφος, πάνω στο τραπέζι
έπαψε να παίζει, μέσα στη νυχτιά
το τραγούδι τέλειωσε, μα η λύπη μένει
σαν ναυαγισμένη, στη θολή ματιά

8. ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ ΕΠΟΧΕΣ.

Ήπιαμε απόψε το φεγγάρι, με τα παιδιά στη γειτονιά
κι ύστερα γίναμε ζευγάρι σε καμαρούλα μια σταλιά.
Βγήκαμε βόλτα στην πλατεία, είπαμε στο άγαλμα ένα γεια
δεν είναι η αγάπη αμαρτία, για να φιλιόμαστε κρυφά.

Πέρασαν τόσα καλοκαίρια,
βρέξαν την στράτα μας φωτιές
μα θ' αντηχούν τα μεσημέρια,
τραγούδια που δεν ξέρουν εποχές

Πάνω στην πέτρα τ' όνομά σου, χάραξα για να μη σβηστεί
μάτια μου θα 'ναι όλα δικά σου, για μια ζωή κι άλλη μισή.
Χάντρες σου πέρασα στο χέρι, κόκκινες πράσινες και μπλε,
θα μ' αγαπάς ποιος να το ξέρει; αυτό δε θα το μάθουμε ποτέ